

سَرا مَد

تاج بلوچ

سرامد

تاج بلوچ

سahیتیا، اسٹکھلم، و

بلوچی لئینگویج پرنوجکٹ، اوپسالا یونیورسیٹی، سوڈن

تاج بلوچ

UPPSALA
UNIVERSITET

Jahitya

سَرَامَد

(دومی چاپ، نَرم گچین)

تاج بلوچ

سَاهیتیا، اسٹکھلم، و

بلوچی لٹینگوئیج پرنٹوجکٹ، اوپسالا یونیورسیتی، سویڈن

کتابے نام: سرامد

شائر: تاج بلوچ

اٹولی چاپ: 2015

دومی چاپ: 2019

آکس: ہنیپ بلوچ

شنگکار: ساہیتیا، اسٹکھلم، و

بلوچی لئینگوئیج پرنٹوجکٹ، اوپسالا یونیورسیٹی، سویڈن

Copyright © 2019 Táj Balóch

اے کتابے سجھین ھک نبشتہ کارٹیگ آنت و کس بے جُستا اے کتاب یا اشیے بھرے چاپ و شنگ کرت نکنت. البت اگن پکار بوت ته نبشتہ کار کتابے کجام ہم بھرے وتی نبشتانکانی تھا ھتوار کرت کننت، بلہ گون اے کتابے سرجمین سرشونا.

ISBN: 978-91-984736-2-9

اللّٰه بَشِك بُزْدَارِئِ نَامَا

اَدَب

- 7 ..... سَرلَبز
- 9 ..... سنگتین تاج، شائرتین تاج
- 13 ..... اؤ ما سر
- 16 ..... تورئو
- 18 ..... ریس
- 21 ..... واب
- 24 ..... دَسچستی
- 26 ..... دلگبار
- 31 ..... اؤست
- 34 ..... تنو، پدا دؤشی نثیاتکئی
- 36 ..... واتری
- 39 ..... راهلوت
- 41 ..... سرامد
- 42 ..... بهارگاه نبیت په مُردگان
- 45 ..... گار
- 50 ..... ستر و تا چه بیسما بیان
- 53 ..... چنتیر

56	..... رُوحے، سہتے، جیڑگے
61	..... من آن، کپودرِ انت و ازگرِ انت
66	..... دنیا نرّ آتکگ
70	..... وایان دل وائر نکنت
75	..... تیمچہ
78	..... آسر
86	..... من و ابدین یکین مانشا وپسین
89	..... منی و تیبی گسے نیاما چلّ و چار کبرئے جاگہ ہالی انت
91	..... همک شہید کبر کنت منا
95	..... دیمئے سالتے ہامین گوست
97	..... ہنور گئیابانا گوارنت
106	..... شاہد
109	..... "دوشی گروکا سئے پڑی"
112	..... چہانٹ
116	..... ہمیر
119	..... گردون

سرلېز

من دو هزار پانزدها که سویدنا سر بوتان، ته تنا وهدا من مشکتا سرآمدے کار سرجم کرتگ اتنت. همه سالا چه بلوچ کلب بهرئینے نیمگا سرآمد ائولی رندا چاپ و شنگ بوت.

زبانزانش (لنگوسٹکس) اے نؤدریرے هسابا منی دلگوش مدام گون تئوار و نیشتها بوتگ. پمیشکا کتابے سرلېزا بلوچی زبانے تئوار و تئوار پچے سرا کسانین چمشانکے هئوار آت و کتاب سرجما دو نیشته رهبنده، اربی و لاتینیا آت.

سویدنا من دیست که اُپسالا یونیورسٹیا هم یک اربی و یک لاتینی نیشته رهبنده په اسٹینڈرڈ بلوچیا ٹهینتگ که اسٹینڈرڈ بلوچیے نیشتهے گئان گپیت. بانک کارینا جهانیا منا سلاھے جت که ما سرآمدا یک رنده پدا چاپ و شنگ کنگ لؤئین بله اُپسالا یونیورسٹیه رهبنده، ته ائولی رندا وه منی دلا نه آت، چیا که بلوچی زبانا چاپ و شنگ نبوتگین کتاب باز انت، باید انت هما شنگ کنگ بنت. بله وهدے گوشتی که منی دلا انت که تئیی همه کتابے جند یونیورسٹیه رهبنده چاپ و شنگ ببیت، ته من هم رازی بوتان.

کتابے بازین شئیرے من در کرتگ و تهنا نزمانی گچینا ادا هئوار کنگا آن.

اُمیدِ انت کہ وانوک، نزمانی ہمراہیا نبشتہ رہبندا گون گیش دلگوشا چارنت. اگن پہ
نبشتہ رہبندا اکلپترین راہے در کپت، تہ ما وتی جہدان سویمند این.
بلوچی میزران بات.

تاج بلوچ

سویدن

سنگتین تاج، شائرین تاج

منیگ و تاجے سنگتیا بیست سالا گیش انت و منے بیستین سالان تاج بلوچ برے یک تاج بلوچے بوتگ. دو ہزار یک یا دو ہزار دوئے زمانگا، وھدے ما نوک پجاروک بوتگاتیں، آ مئوالییں شائر و نوک باھندین لنگوسٹے ات. مُدام بے استری داتگین گدی گورا ات و وت و منزور بسمل برے شھر و برے میتگیا ودگ اتنت. اشان کلاسیکل بلوچی شائری دل یات ات و پرے گپا سوکیگ اتنت کہ بلوچی لبرانکی زبان چہ بلوچیئے زگرین تبا دور رئون و اردو گرامرا زوران انت. مسالئے ہبرا، "تتو کجا چہ آتکگئے؟" اردو زدگ انت. زگرین بلوچی چُش انت: "تتو چہ کجا آتکگئے؟"

آ وھدا، منزورئے نام سک پُرشتگات و آبیئے شئیرانی "زگرین بلوچی زبان و تب" مردمان دؤست بوتگات، بلہ تاج تنینگہ گمنام ات. آبیئے شائر بئیگئے سوگند تھنا لھتین نژیکن سنکت و سنجیدھین لبرانکی مردمان وارث کُت. ما ہم چہ آبیئے دپا تھنا دانگے بلوچی و دانگے اردو شئیر اشکتگات، چیا کہ اے ملنگا نہ دیوانان شئیر وانت و نہ پہ ماھتاکان دیم دات.

تاج ہر کسا بدیستین آیا "راجہ گدھ" تے ہما صوفی آشک یاد آتک کہ وتی محبوبئے مہرا سری پہ ملنگی کشتگ. آیا آشکی نندگ کُت و آشکی پاد آئیگ. و ناولی آشکانی پیما چہ دنیا یا گسر، تھنا پہ وتی لاھاسلین اشکا شئیر بندگا ات. دنیا سھیگ مبیٹ کہ دنیا تخیی مہرئے کساسا جت نکنت.

اے وُہدا ہم، مَنزور و تاجا بالاچ بپرگیرئے شئیر وانتنت و سیاسی چپرِجنگیئے سکین دات۔
 ما نۆکی بی ایس اوا شُتگاتین، و تاجئے وژین سیاسی پکر دارۆکین نبشتہکارانی شوہازا
 اتین۔ پدا من وت ہم بلۆچی لبزانکئے تھا نۆکی دئور کُتگات۔
 پمیشکا ما زوت سنگت بوتین۔

رندا تاجا بلۆچ نئیشنل موومنٹ جوائن کُت و چٹا سیاسی بوت۔ اے تاج بلۆچا میٹینگ
 لؤٹائنت، و جلسہ و ریلی کُت۔ آچہ آشکین شائرا زمہ دارین سیاسی کارندھے جوڑ
 بوتگات۔ پہ گرانی نشت و پہ گرانی پادا آتک۔ وتی لبزانک و لبزانکی سنگتی یلہ
 ندادتگاتنت، بلہ گوشتی تان بلۆچستان آزاد نیت بلۆچی زبان و لبزانکئے سرا کار کنگ
 آسرے ندریت۔ بازین لبزانکی مردمے چہ ہمایئے سکین و سازشان سیاستا مان شُردت۔
 دو ہزار ششے یک شومین روچینا، آچہ سیاسی سرۆکان بدگمان بوت و مُلکی یلہ دات۔
 آیا مارتگات کہ بلۆچستانے آزاد بئیگئے ودار کنگی نہانت و لہتین تیاری چہ پیسرا
 کنگ لؤٹیت۔ گوشتی اگن ما چہ انوگا وتی سرا مگرین، گڑا بلۆچستان بلکین یک روچے
 آزاد بیت بلہ اے ہبرئے ہیچ گارنتی نیت کہ تنا وهدے بلۆچ و بلۆچی بماننت۔ و اگن بلۆچ
 مَنت، گڑا آزاد بلۆچستانا وشہالتیرین زندے رَسیتی یا پدا میر و واجہانی گلام بیت؟ نون
 آیا ماؤ زی دانگ، ہوچی من و کم ال سَنگئے کتاب وانتنت۔

سیاسی سروکانی وژن دگرے ات۔ آیان گوشت بلۆچستان آزاد بییت، رندی رندیگے۔ اگن
 دیمئے سی و چل سالانی تھا بلۆچان مُلکے مبییت، آ و آیانی زبان هر هالا گار بنت۔

پمیشکا، وھدے مشکنا آییا شرین کارے رست، مُلک و مُلکے سیاستی یلہ دات و دو ہزار ششے سالآ جی شاھے ولایت بوت۔

چرے ہبران دگہ شش سال گوست و دو ہزار دوازدھا من ہم باروٹی بوتان و سرن مشکتا کپت۔ گندان تاج بزنس مئینے۔ مرد سوٹ و بوٹ انت و کرئولا گاڑے پادے چیرا انتی۔ سہبا شش بجا چہ وتی کٹمپارین کڑتیا در کتیت و شپے دوازدھا رند لاشے کاریت و پچین نپادانی سرا دئور دنت۔ آییے سجھین روچ یا وہ کرئولائے توکا گوزیت یا شاپنگ مالانی دپترا، یا مُلکا پش کپتگین سنگناتی در کنگا۔

چہ دو ہزار نوئے سالآ، پئوجا بلوچانی کُشگ و دئور دئیگ بنا کتگات۔ تاجا ہمے کُھت چہ تھا ورن ات کہ آییا وتی مردم جنگیئے تھا یلہ داتگانٹ و نون آییے سنگت و پجاروک یک یکا چست کنگ و کُشگ و دئور دئیگ بئیگا انت۔ ہمے آسے تو سگا، مرد پدا سیاسی بوت۔ نون آییا خلیجے دراندیہین بلوچ چت و نر آورتنت کہ مُلکے سیاسی جُنا کُمک بکننت و ہر لاهکین سنگتے کہ مُلکا پشت کپتگ و کُشگ بوت کنت، آ باید انت آرگ و خلیجا جاگہ دئیگ ببیت۔ منی ہمرا ییا دگہ بازین بلوچ نبشتہکارانی چہ ڈیہا دراندیہ کنگے پُشتا ہمے مرد انت۔ آ یهودی بہتین بلوچانی آسکر شینڈلر جوڑ بوتگات۔

دو سال مشکتا گوازینگا پد، من پدا وتی بونڈک بستنت و دگہ مُلک و کُشورے شتان۔

جان و پُروشان، دو ہزار ہبدهے سالآ سویدنا آتکان۔ ادا چاران تاج بلوچ ہیومئین رائیس اکیوسٹے۔ یونایڈ نعیشنزے دیوانان رئوت و بیگواہین بلوچانی ہالا رسینیت، و دنیا یا جتک و جوین لاشانی پوٹوان پینش داریت۔

بلہ آہیا زند گوازینان و دثور دئیان نکتگ. آتینگہ ہم، بہ یک وکت، شائرے، مٹوالیے،
لنگوسٹے، آشکے و سیاستدانے. اے کتابے شئیر آہیے ہمے زند، ہمے مہر، ہمے
سیاست، ہمے کُھت و دگہ بازیں چیرین دردانی کسھا کارنت.

ہما دوپن زہگ کہ لئیبا آنت و واب سازگا انت، چراہان یکے تاج انت. آہیے زندگی، ہژدہ
سال پیسرے ہما دمانا تیننگہ مہتل انت.

چہ جنگا پیش تتکگین لگور ہم وت انت.

کرٹولائے توکے سوٹ و بوٹین بزنس مٹین ہم تاج انت.

تاج بلوچے شایری مشکنتے زمانگا مردمانی چما آتک. چہ دو ہزار دھا رند، آہیا پئیسبگا
وتی لچھانی دئیگ بنا کت، و دمانے دمان چہ تاج بلوچا استاد تاج بلوچ بوت. وانوکان
آہیے زبانے تچکی و لچھے تھا وتی ہر رچی کارانی کسہ آرگے ازم دوست بوت. تاجا
پیش داشتگات کہ سلور، دراز، کرم، پشگ، سئینٹ، کرٹولا، مبالے گریے گٹی،
پئیناڈول و چلیین جرابے سرا ہم شریں شئیر گوشگ بیت.

بیریاں نگدکارے تاجے زندا چہ آہیے شئیران جتا بکنت و بچاریت و آہیے لبزانکی کدا
بگیشینیت، منی پئیمین سنگتے بس ہمے گوشت کنت کہ تاجا وتی زات و وتی زمانگے
بیماناترین ٹکر شئیرانی تھا نر آورتگانٹ، ہما ٹکر کہ اندگہ شائران باگچین کتگ انت.

ساجد ہسین

اژ ما سر

کئے اِنْتِ سِرا تان پادگان منی

چو هَدَّ و گوشت

پوستا مان چتگ.

من هرچیا یک کترهیا گیش چاران

دئور کنت

چمان مان کثیت دیدگان منی

چه باتنا سرگ دنت و چارین نیمگان نِدازگانی دروشمان بدل کنان کنت.

هبر کنان

دمانیا و رند

کماییت لیکا منی زیانئے توکا

مَجْلِسًا بِنَاهَ كَنْت
گَپَّ گَپَّا كَنْدِيت وَتَسْرَا.

راهيَا رَثْوَان

شَهَارَ دَنْت

پَادئِے رَانَا

كُوْنْدَان دَانَكِه پَنْجْگَان

دَثْوَر جَنْت آس وَ آپئِے نَيْتَانِي دَوَزَهَان

اِيْرْگُوَاتَان تْرَاسَ كَنْت

گَنْدِيت دِيْدْگَان مَنِي نَوَانِ كَنْت.

دَسْت چَسْتِ بَنْت

تِه بَاسْكََا رَاهَ دَنْت تَانَكِه لَنْكُكَان

چَارِيْت

كَنْدِيت

دستان مُہرَ بَندیت سینگا .

کئے اِنْتِ منی تھا

منی وَرِین

منارا چہ منا

ہمک دَمانِ پَچِ گِرانِ اِنْتِ .

تورثو

واجه

منی سرئے دُرھین دَرَاز پُر اتنت

هَمک شَم و دَرگ

سُلور، کِرم و پَشگا

تغوامین بند و بُوگ زَنگ اتنت

رگانی تُوکا هُونئے جاها سُهَرین آپے ترپَل ات

تَهاریا مان سینگا چو بَرپ بستگ ات.

اناکھا

تغوکئیسِنے بَلینت و ڈیل دُور دات منی سرا

سرا تا پادان آس گپتان

هپت زر چه تُرسا گواز کُت.

تثو په منا سپتت جت

من واب كپت و بست كُت .

دنيگه آس روک انت باتنا

بله

سرئ دُرِهين دَراز واب سرپتگانَت .

رئیس

تگے واب أنت، تگے دنیا، تگے ما.

دو گاما واب شوہازان وتا در

ہمک چیدگ دگہ دروہاپ سازیت

دان سالان جُلگہا گار آن وتا چہ.

چو پیرامپا چگل

روچے پہ دستے.

ہمک ساہت چہ سکراتا گوزان انت.

کُجام درد انت کہ مرگا دارگا انت

منی

ہر ریزگا نر آرگا انت؟

اے سکراتین ہیئاتے کئید و بندان

دلا

چو آنگرا پلگارگا انت.

چہ گوستے بُتِ لسونین سال و سندان

سیدان انت ڈوہرا

ہارانی اوسام.

دو زہگ انت لعیب لعیبا واب سازنت

و وابے دامنا بیگواہ ماننت.

دنیگہ

کڈکے ہاکانی چیرا

نرستگ مدتانی شیرساہگ.

چہ زمزم ششتگین وابانی پُشتا

دنیگہ

اشکرے سہرا نبیتگ.

ہمک زہسر ہمے یکین گمان انت،

تعو بے آسر سرے و یک سرے ما.

(بجُزنان پادَ تَرَکنت تُراولانی

منی تعیی کُدکانی تیرَ ریزنت

نَمانیت گُمَهِین وِابانی کانی)

هُرِسان پَلّهی نودانی پُشتا

بترکنت نیوگانی چوژ زیدان

بیارنت مهولانی گیردروتان

بپلگارنت دلّے گارین نشانان

که آهوگی هزان أنت دین و دنیا.

واب

وابا گندان

دريایا آسے روک انت.

جیڑان

کئے دریائے دمکان نیکیں آسے بالینتگ.

دريائے هر دمک، همک دُگانئے دپا کنديله روک.

ناگھا گوریچانا مہرے جمّاز کتگ، کنديل په زربارا آتکگ.

دريا گوریچ انت.

دريائے دمکانی پتاران نژ آرنٹ دیدگ گون دلئے ریڑین وابان.

دريائے کمبان مہر کنان،

شہتیرئے منکان نوک.

دريائے سر

گواتا بستگ

هئوران رپچیت نئے مان گوریچان بدیت .

ما، تتو

دريائے ساھگ پیڑاتگ گون نیمونان .

من: تاج ترا یاد انت دوشی ما چینچک دیرا گپ جنگ، دیوان کتگ؟

تاج: دوشی؟

کارئورا؟

کارجاها؟

یا گاڑیا؟

من: دوشی ما تتو نشتن

أهدانی مانس چوندان کرتنت .

تتو وتی راستین پہلو در گیتکت و منی دستا دانتت

من وتی کامپولئے هڈانی مجگ دلا برتنت

تتو مندريکيئے پد گپتنت، من گارین وابانی ساھگ .

من کہ واب شتان

تہ دو بر پُشتان .

هر بندا جاگاہ بدل کُت .

چَمَان پادے روڈینت

پاد مان گٹوکا رُستنت .

گپ گپا، ماتتو

گرنانی سپر هَلینت و پدا واتر آتکین

تہ واب شُتین .

دَریا سست چہ دیدوکان،

جیگئے باگ و بهاران هارے ملان بوت

دَریا اِیر نندان بوت

گوریچا آسے بالینت .

دَسچستی

اگھین چمانی وایے سستگین

کپتگ وهدئے پیرزائے ایرشانین دامنا

وانگ و هئیران أنت دمان و ساهتانی کرن کربابین نپس

ساهتانی دم نه بالا رتوت نه جهلا ایر کثیت.

من وتی جندئے تھا سرجم نه آن

تتو وتی زاتئے تھا ناسرجم ائے

من وتی ورناییا ایکم نه آن

تتو وتی زباییا بیباور ائے.

وهدئے هر گت انت گوشئے چو زامرانئے کندگان

پینچ تئی زلپانی رنگا، تاب مئے زندئے وڑا.

گزنکین چکانی کندین لاپ و تئی کوھین گمئے بالاد

شَكَّ أَنْتَ مَا نِ دَلَا

يَكَّ دِيمِ پِه شِگَرِبا وِ يَكَّ دِيمِ پِه مِگَرِبا .

رُؤِجِے رُؤِجِے اِنِوِکَا نِنْدَانِ تِه جِیْزَانِ گُونِ وِتَا

کِه

اِمِیرَانِیْنِ تَاکِچَنْدَئِے مَوْسَمَا

دَلِ زَهیرَانِ نَزَّ کَارِیْتِ سِرْجَمَا

چِه تِئِیِیِ اَرَسَانِیِ جَوَا سَرَ کُوْزِیْتِ

وَاهِگَئِے پُرَسَانِیِ پِیْچِیْتِ پِئْرَا

چِه تِئِیِیِ شَهْرَئِے هَتْوَایَا دُورِ یِکِ وِئِیرَانِگِیْنِ دَرْگَاهِیْئِے بَاهَوْثِ بَیْتِ .

شِیْشِگِے تَرُنْدَاپِ اُمْرِ اِنْتِ وَاهِگَئِے

تَوَلْهَے تَرِیَاکِ زَنْدَئِے اَکَبْتِ .

زَنْدِگِیِ رُؤِجِے یِکِ نَوْکِیْنِ رَاهِیَا گِیْجِیْتِ مَنَا

گَمِ تِئِیِیِ هَرِ رُؤِجِ نَوْکِیْنِ رَنْگِیَا رَنْگِیْتِ مَنَا .

دلگبار

اے زندگی درامدانی میتگے

کہ ہر کسے چہ ساہگا جتا

ترا بڑرتین شایری؟

کہ ایوکیئے سجدہانا ساہگے پکار.

من وردنے نسازتگ

کہ زندگیئے جنترا تئی دَرِدِ شادمانا

وردنے بیت.

ہما گمان و وہم، کہ ہژدہ سال پیسرا دلے گئیاب و کوچگان چو سبززار سبزتگ، آ

سبززار، امبری مان چلڑا در آتکگ انت.

بلہ ہما دمان کہ تنو منا پہ بیتتواریا تتوار جت،

اے زندگی من آ دمانے تندپیچین تاب و ريسان مهتل انت.

اے آس و گوات، پیسری وڑا نہ آنت.

تئی ہمے آدارکی جَلشکیا اے گلزمین و آزمان بدل کُنتت.

بلہ من مرچی چُنڈیا سر آتکگان

چہ زندگیئے آچشا

و شایری یا تئی گما.

اے دل ہما دمانے بندی ات کہ تئو شتے.

ہما انت تئو کہ ریتگائے اے چم ہورک بوتگانت و دیدگانی و اب گیش کپتگانت.

تئو ساہ بُرتگ گون و تا و جوں کویگان منا، من کبریئے شہازا در پہ در کہ گد من تئی
گمانے رازا مانشے بیت.

اے زندگی ابید تئو چو سستگین پتنگیا گون دار و دنگران ازان، زہگیتے شہازا سرتگ،

اے زندگی کہ بے ترا چو بینہارین اُسترا گون چل و پنج رچی تئے تئو کلا تئی دروشمے
شہازگا مان کئورلمب و جنگلان گون جئورپلان لیچتگ،

اے زندگی،

برستین چاکری زمانگا

کہ ماہناز و ہانیئے ودی بئیگ پہ زندمانئے سبزگا زلوری انت۔

اے دود کہ دلانی کاتل انت، چہ بُنچکا گوجگ کپنت

کہ زندگی و انکلاب

بندی انت دلانی آچشان

کہ بانڑی، چہ ہانیان و دیگ بنت و شئے مرید، ہمّلان ودی کنت۔

دلے کہ دریکگے مزانت کجا جھانے روژناہ کنت؟

سرے کہ چیژگی مبیٹ کجا جھانئے چیژہان سمارت کنت؟

اے گیدیا کہ ہرکسارا جندئے لاش کوپگان

گون دلانی مانیشان

اڑان و گون کپان

روچے راہیا

کجا پہ بارکوپیگی پہ دیرپاندین زیندبارین منزلیا سر گرگ بیٹ؟

اے زندگی بدل کنگ کپیت۔

اے زندگی بدل کنگ کپیت،

یا یَکْبَرِے پدا مِرگ کَپیت۔

بله اے کُل جیڑگ اَنت

نون اے گما مِرگ نبیت کہ زندگی شِگُوسْتگ

چہ وتی دَرَامدا۔

اے رَہسَرانی لَرزناکین ساہگانی اَکَبَت کہ مِرمرانکین رُژنیا گُمان کنت تہ شَپچراگ ساز

مست بالوے شِگان جنت۔

ہما اِنت تَتو کہ رَبتگئے تہ ہُشکین واب مینزل اَنت،

دلا گِرنَت۔

بیا

من زندمانے دَوَزھا دلے مُراد کِشتگ اَنت

تُرستگ اَنت، اے کَلرانی دامنا کہ دَنز آزمانگر اَنت۔

اے سُنکگین دلے پُرُن پہ اَرس شُشتگ اَنت و نِشتگان۔

اگان تَتو رَستے مینزلے تہ دانگے کُنر و چَنکے اَرس گُثیابے باسکینا بِنَد

پہ اوسپان ساہگان

کہ زندگی پہ سر جَنگِ کرارِ گپیت

آنو بتے کہ مُرت،

دَنزانِ بارِ گپیت.

اے مؤلما سِدگِ نبیت کہ مؤسُمے

نَمَنَتگِ اُمُرئے نامُرادینِ ساہتان.

پَرے گما مرگِ نبیت کہ زندگی شِگُوسَتگِ چہ وتی دَرَامدا.

اے زندگی کہ زندگیئے دروِشما نہ انت

اے پیکا بدل کنگِ کپیت.

اوست

(چاچا بُردارئے ناما)

هورۆ، اے دنیا مئیگ و تئیگی کپیگا نه انت.

پرچا وتی ارسانی باوستا

دگه اندوه و دُکّان زیرگ ائے؟

هورۆ، اے دنیا واهگ و مہری نه انت.

تتو په کجام اوستا هدامرزیگین وابی تُکران نر آرگا ائے دامنا؟

هورۆ، اے دنیا آس و گوکرتانی پُشتا جکتگ.

هورۆ، اے دنیا آدمی هونانی پُشتا سبزتگ.

هورۆ، منی چمانی دیما تئیگی گلین ورنایئے پلانی پن گیمرتگ انت.

هورۆ، اے دنیا جلگی جاھے نه انت.

هورۆ، تئیگی مؤلم سگگی درده نه انت.

هورۆ، اے تھنا تئو نہائے

دۆدانی مہرین سانکلان

ہینار گۆن رھنپن سرا،

چہ ہانیا دانکہ ترا

چُنت نام منتگ دپترا.

هورۆ، اے تھنا من نہآن

زھیرانی چھرین جَلکا

اے گلزمین هر ساھتا چریت ترا تئوآپ کنت.

هورۆ، اے پراہ و شاھگانین گلزمین

کہ نر آتکگ پہ وتی اؤبادگان،

اے گم چہ تئیی شاھین گما کمتر نہانت.

هورۆ، نتوان استارین دیدوکانی لمبان تر کنئے.

هورۆ، نتوان موجین دلا دردی کنئے.

هورۆ، اے دنیا مۆسُمے بر گشتگین.

هورۆ، اے دنیا نیبگے پر گۆستگین.

هورۆ، اے دنیا کڈکے مان داشتگین.

هورۆ، دلانی واہگانی بامئے دانی گواہ نیست.

هورۆ، اے دنیا انگته مئیگ و تئی گینگا نہ انت.

تتو، پدا دؤشى نئياتكئى

تتو، پدا دؤشى نئياتكئى

و پدا

ماهكانا وتا سينگار كُنگ،

سئوت و نازينك جتگ،

تانكه سباه.

تتو نئياتكئى

ماهكانا درُهين ترانگ، درُهين بچكند، نِداره

سينگا دات و زمينا مُشتنت

سيركگين دُنانى سرا.

رؤچ ساھيلين نِھالانى هُمك كُنگا،

استار درُهين،

چُنڈ چُنڈا منى چَمانى تھا اَجتگ انت.

ساھتان لیس دئیان کُرتگ سَمین

کوڑمے سازینتگ

منا بادینتگ .

پیتگ رُچ دُرھین رُچا

سرا تان منی ارواھے شَمان

دلے چیہال مان ارشا شتگ اُنت .

تتو نئیاتکئے .

و شپا کَرن کَماتنت منی بالادئے رگ و بند،

و سبھا،

منا پیڑات

مان وئیرانگین شہران کورّات .

تتو نئیاتکئے

تہ چیا

منی اَدیرھے سرگوات زبادا مین اُنت؟

واترِی

گُوشان، تئی راست اتنت

همینکدر که چه وتا تچئے

پدا همینچک توندیا گون واترئے .

گُوشیت، گُرا؟

تغو گپ چیا نُررت؟

گُوشان، اگان تئی گپ بُّرتین هم

پدا همے وُرا اتان .

گُوشیت، هئو

بله

چو در په در

چو بُّرگی نبوت آتئے .

گُوشان که کئے بزانت؟

منی دلا و مانا یک بوتگآت

تئی دئے کتین یا ناکوئے،

دوین منی دئے نہ آنت.

گوشیت، گُرا؟

نون چے کنئے؟

گوشان، پدا رئون.

گوشیت، کُجا؟

گوشان، چہ کئورا سر گوزان.

گوشیت، کُچک ورنت ترا.

گوشان، بگندئے

دل گوشیت

اگان کُچک بوارت ہم

تہ مرگا رند بژن سینگا نماننت

کہ منی جئوانیا

ماتا آس روک کُت

و کَسَا آس پِیشکے نَدات .
گُوشان، چراگ رُوک بوتگ
اے پدی
منا تتوار کنت
چراگئے وُتّا پہ من کار بیت .

گُوشتی، شَرّ

برئو

منی دلئے تتوامین بَزنان زور گون و پُشتا چک مَجَن
کہ پاد ناتتوان بَنت .

سَر گران آن پہ وتی شُهازا

زندگیئے جُھندُما

کہ اُمریا و رَند دیستگن و تا .

راہِ ہلّوت

کئے اِنْتِ کہ دارِگا اِنْتِ دامنَا؟
دلئے سئواس لیٹتگ.

گُونِ بادئے ساریانیا
گُمانئے بگانِ جئوریلُ چرتگ اِنْتِ.
دُنانی رَنگ،

واب دیدگینِ بشارتَانِ
ترہانَ کنت.

کُدیتِ زئیمِ آزگی.

مانِ نازیوینِ دیدگانِ

تَمّاهِ کہ سَپَرِ کنت

تہِ وابِ هُونِ شَوْدَ بنت

حُماریینِ تَرَا.

دَمے کہ چَکِّ تَرَتگ

نَمَنَتِگ دِیدِگئے بُناس،
هَزانِ اِنْتِ دراهِیانی بُو و باس،
نِداره هارا مِلْتنت.

اے وابِ اَبْدانیئے کَپِن
تقوامِینِ پَلْئوانِ سَرِبانِ کنت.

من چُونِ رَسْتِگانِ اِدا؟
وتا چہ دیرِ جُنزِگئے گَمان
اے راهئے تابِ اِیرِ بُرْتِگِ اَنْت.

نہ بُو و باس،

درُوْشُم و گَمان،

واب، اَکْهَین

نہ زیندرِ هَپِدِے

تقوامِینِ راه،

آس ساھِگِے.

سَرامد

چہ جنگا پیش تَتکگین لگور چے بزانت
کہ مُلک و میتگانی مان رتکگین سپاہیان
کُجام گسانی ہاک پاد مالتگ،
کُجام پیژگاہ لپاشتگ.

جنگا پیش تَتکگین لگور
بَس ہمینیچک سَریدِ انت
اے آس، کہ گسانی واب و آگھیئے ساہگ انت
اے آس میتگا بگندئے سہتے انسیریت
بلہ لگورئے دلا مُدام کورم انت،
تان مہشرا.

بہارگاہ نبیت پہ مُردگان

تاج!

تُو وہ باید اِنْتِ بزانتین

جُو کہ آس شَنزگا اِنْتِ

اِمبَری بہارگاہ نبیت کوچگان

پہ وامین نودشَنزیا .

اے نود، کہ چہ مَشکنا برئوت تان گوادرا

و گوادرا چہ کینچ، تان بُلئیدھا رَسیت

راہا چینچک ٹیکس دنت،

چینچک جاگھا تَلاشیا گُوزیت،

چینچک زاہ و بد بیت .

اے دراہین راہے پاند و تُرندین گالوارا نودے سارت و اَہمین اَکبَتِ نمانیت،

شَنز اَنگران کَپیت،

دلانی نرمین گالوار برپ بنت و ترؤنگلا سرا کپنت،

گوات بو و باسا ایر کنت و رتوت .

اے کاسیدی نکنت .

نؤد مرچان کاسیدی نکنت .

هشکا پرجیا دلا بجیڑے؟

انگتہ بترہ،

وتی تھا،

بجش .

چہ کوهان سر گوزگ تیبی بانزلانی مؤلمے وسا نہانت،

اے گوات، آپ، آزمان، ماہکان، رچ، شپ درامدین

وتی وڑا سپر کننت .

اے زندمان اینکدر نہانسریت کہ تئو گوشے،

وتی بدل کنگ اون تیبی وسا نہانت .

بجش .

بُرد.

تان یک پریے بانزلے بدنت،

یا کہ دیہ تئیی تھا رُدان بکنت.

چو کینگا جُشان کن.

چو جَمبرا رُدان کن.

نئیئیت کسّ امبری،

آنوینا جتگ شُتگ.

پہ مؤسُمانی مئیّتان

بہارگاہ نبیت.

گار

من نِشْتِگ چارگا آن

دان منی وَرِّین کَسے

سُہبا مہلّہ وَابا پادَ کئیت،

کَمَ کَمّا

دست و پاد،

چَمّ و گُوش،

دراہین نُکُران چِنان کنت و مُجّ کنت.

ہَبکّہ اِنت.

نِندیت، جیڑیت،

دانکہ دل بوآتریت جاگھا وتی.

گُتے آپ وارت،

گُتولڈلیفے روک کنت،

تعوامین نیمتعوامین وَابان پَرچِنان کنت دیدگان و کَلّ کنت،

چاریت دراہین پلٹوان

دان کس نیست .

دمانے گریت و بس کنت .

دیدگان لتاریت نوکروڈین آرسان لیس دنت گون وابی تُکران .

چست بیت، دہدھا تئیار بیت

زندیت گاڑیا .

من نشتگ چارگا آن

پئینٹ، بوٹ و سوٹ

چاریت ٹیمبا، اُف، دیر بوت .

رئوان کنت .

رئوان رئوان، اناگھا گُزیت و تُرندین گالواریا کوشیت

"کج انت اڑے؟"

چاریت اے کشا و آ کشا

پشل بیت، کُمک کندیت

"ھِزَّئِے بَچہ"

و چم نمب تَرنت چپروکاییا، دمانا نمب ایر رتوت دیدگئے سکان.

ثعیپا چالو کن

کُمک کوپگان سُرین و ناچ کن

"بچار"

دمانا بس کنت، چم سیدن و دورین جاگھے سپر کنان بنت.

چاریت دیمئے شیشگا

زهر گپیت، چمان جھل کنت.

کُمکا و رند

پدا بچار،

للیکے بدئے،

پچکے و لوسکے،

ھبر دئے

"چپ بے ادب"

پدا بنند و وانگ بو.

دان کارا رستے توند بو.

کسیئے فتور کئیت گیان گوند گر.

پہ اختیار کار بند مردمان.

کسیئے کار چوٹ بوت، بلاهین لکچرے بدئے.

مک کنت سینگا و اندرے لگورا چیر دنت.

برزین گالوارا بادشاهی گپ جنت کہ ساہتے چہ اندرے گلاما سر سیدیت.

سایین گد گورا کنت وابی مردگان سمارگئے گما.

سینک جنت کرنی لاشے بوا چیر دنت.

اے رنگ و روگنانی توکا

زاهر انت کرنی مردگے،

گون درتگین کپن، کپین دیم، پاد و دست، پهلوانی چنڈکان

همک روچ بار دنت وتا،

همک شب کپیت چو لاشها،

همک سہب مهله پاد کئیت،

چاريت دراهين نيمگان
دان کس نيست
کمک گريت و بس کنت،
گمولدليفے روک کنت.

سَترِ وِتا چہ بیسما بان

ہمک شپ کسے منی تھا مریت،

ہمک سہب پاڈ کئیت .

چہ دراہین روچئے دل کڑکیان کہ دم بران و ژند و پند بان، کپان،

چہ چندئے ہستیا شزار بان،

ہساب و داد چہ سرئے شمینا در کپان بنت،

چہ گوستا ساہگانی سنگرگ بناہ بیت،

آبید کئید و بند،

بے ردا،

اناکھا،

آبید چہ منی رزا

(رزایا دیر انت یل کتگ، پھر و گیبستانی آسرا یا شعیہی بددوائئے پدا)

یک نہ یک جاگھیا

مُردگینِ دلیئے و اب چست بنت .

اگان جلال هان زنده بوتین دانکه امبری
ته پیژگاھان پندلانی کاسیدی نرستگ ات .

اگان هما چنال سبزتین دنیگنه

کجام مهشر ات ؟

چیا کرۆتک و دئور دات واجهان ؟

چنال که په شانئلان کدۆھے ات ،

دَبّ په کیۆدران ،

ساهیگه په دلوتان .

چنالئے کڈگا

مئے دلوتانی زَنک و بر کرَتکت ،

ساهیگانی برکتا و پات کُت .

هَمْكَ شَپَّ چِنَالِ سَبزیتِ دُؤَبْرَا،

و بامگواھا هُشکَ بیت .

هَمْكَ شَپَّ کَسے منی تها مَریت،

و بامگواھا چَسَتَ بیت .

چنتر

هَمڪ سُهبا

زيبن کارانى ٿندي،

کيپين کارانى چرت و آگهي،

و مرچيپين کارانى نوکين گم

هزاران پرشتگين و ابا گون سربار انت.

نمارئ ٿنديا

اشتاپ اشتاپا و تا گيشين، گدان مٺ کن،

گرولا يک سد و شستا تچان انت ديم په کارجاها.

کئيارا گوشت بان که سرين دردا انت،

چه پادئ لَنککا دان گردنا

درشتگ همک هڏ؟

مَرَّ جِيگِين دُرُهِين كارَانِي بَهر و بانگے وهدا چُون بَمَان كِه هَثِيَالْن گُون نِه اِنْت كارا و جِيْزَان
آن كِه بارِين مرچِي چِينچَك لاش سَهرَا بِيْت؟

دلا داران گُون دَنْتَانان .

تان وهدے رُوچ سَے پاسا ترَهِيْت،

وِپسان،

دان دَم جُنزِيْت و وابے نامُراديْن مَعِيْتان تَلكارَ تاهِينِيْت و واتَرِيْت،

كَسِيْے ساھِگَے گاريْن نِشانے هَم نَدُكِيْت .

تِه كَسَے كَئِيْت،

سَرِيْے هُدَّا تَپَرے جَنْت .

مَنارا كَنْت دو نِيْما

و پدا

چَپِيْن و راسْتِيْن پَهلوان كُوْثْگ بِنَا كَنْت .

دگه يَكَے

سرا ڈِيوالَے جانا مِگَ كَنْت،

هَتَّوْرِيے زوریت و گون زورا هَتَّر كَشِيْت سرئے نپتا.

سرگ تر كِيْت، هون پيننزار بندنْت.

گون هونان

لَشكرے جُنزيت.

گمِيگ آن كه

همے لَشكر مبيت سَهرا.

رُوحے ، سہتے ، جیڑگے

مَرّوچی ہم

مُدَامِیْن وَرّا

منا

مُبَایلئے گُربئے گَنّیا چہ وَابا پادَ کُت .

من وَابین دیدگانی کِپی چُنڈِیْن نِدَارگانی بُکچَہا پدا دگہ کتوارے اَکس گُون گیتک و هوش
کُت

مَرّوچی تاییلئینڈا شَش پِلِم رِیَیر بیت ،

اَرّے

چہ اِنڈِیا یا نوکین سی ڈی انگنہ نعیاتکگ اَنت ،

ما زَرّ راه ناداتگ اَنت

و بئینک . . . ؟

رُوحِ پہ رُوحِ،

چو بچ مرتگین پتانی کوپگان کپان انت .

مارکیٹا کئے را زَرِّ پر؟

ششے و بلکنہ رسیت، بلہ ...

ہمے ہیال و جیڑگان من جان شُشت و گیشْتان و مَشکْتیے گیشْگئے و دارا کُدی گنولڈلیفا
کَشْگا اتان .

دان مَشکْتی چہ کَمبلا دَر ٹیت، اِراک کُوئیتا گِپت کنت .

دان مَشکْتی گُدان بدل بکنت، خلیجئے جَنگ ہلاس بیت .

دان مَشکْتی کنا برندیت، ڈنی پئوج کابلا گِرنٹ .

دان مَشکْتی بگیشِیت بارین چُنت ماتئے بچ شہید بیت .

ہئو ڈئے زندگی،

ترا اوں چونین کردگار گون

چُکّ، لُوگ، بیل و یار
چُنّت و هُد اِنّت دیدگان ندیستگ اِنّت،
دیدگانی و ابّے مانّهے شُهاز
مُجّتّی جُشیت سرا.

و

سیلگتین

دنیا،

په زندگ بوگا

کَشیت ننگا مردمے

نان و اب و آرامے،

وراک و وَرِدِنے،

سُہبا تان شپ

چو جَلکا

(و جَلکے بوتین ته دردے په دو ات)

چو گاڑیے ٹیرا چکرّینیت،

لُڙڙڻيٽ نڪش و ائوساپان سرئے ،

سُهبا تان شپ

تَچ كه بتَچ .

هر رُچ

بزئس كَمترِ انت .

هر رُچ

سَيئے كُڳ انت .

هر رُچ

ناز انت نياديئے .

هر سَهت چؤ زيمَا دَجنت .

هر رُچ وَدنت هرچ و درچ

گاڙي ، سئواري ، لوگ و كارجاهئے سرا تان نان و نارُشنا بيا

هر چيڙئے كيمت گيش بيت ،

بس مردم و وابئے نِهَاد اَرزان بيت .

هئو

زندگی،

اش ائے په زندگان .

دو کپّ نان و پعیئادئولیا

تعو رهن کُت منا،

درامدین دئیاریا .

ما انگته نپهمتگ

منی و تن نکرزین سر کجا

و شادهی کجا؟

من آن، کپوڈرانت و ازگرانت

من هر رۆچ هَملا گُوشان، کپوڈرے بدار.

أبا، بل یار

تتو گاڑیے بلوٹ،

کچکے،

یا مَبایلیے.

کپوڈرانتون چے کنئے؟

بله من آنکه هَملا گُوشان

جگر، کپوڈرے بدار.

کپوڈرے بیت ته مردم بامگواهییا یا نیمشپان برئوت و مجلسی بیت،

جهانئے کسَهان بکنت.

کسانیا بگر دان نئوجئوانیا بیا

مان ریگزاریا کمانگیں دمان، چگرد بوتگانٹ گئیابین سینگا،

هزار سوزمانا رُستگانٹ،

کجا ترهنت .

بله کُج انت؟

من جُلا گُوشان

کپُدرے بدار .

کندیت مئے سرا .

گُوشیت

شر .

بله کُج انت .

نون دل گُوشیت وت کپُدرے بدار .

شپانی نیما پاد آ،

زور کپوڈرا

گون پنجر،

در آ، چه لوگا چپرکاییا،

برئو، مان لوگئے پُشتی نیمئے جنگلا،

کپوڈرا بگوش:

تتو زائے ما و تتو کجا چه آژناگ بوتگین؟

یات انت ما و تتو و سنگتان، مان ماتکئورئے دامنا، مان ماہکانیپین شپان تان سُهَب نِشتگ

کندتگ؟

آبید گپا،

هشکا نِشتگ کندتگ.

یات انت ازگُرک؟

چون و تسرا تچان، شتور گرانا جلسهان هئوار بوت؟

نه گپ جنت و نئے که زانت نارھے

بس آنچو وت هئوار بوت

و ما و تتو که واب کپتین جلسها چه پيسرئے شپا

تہ ازگرا جہانَ زرت سرا

پہ کپگان .

کسا نزانت چے گوشیت

بس کپتی، نرنڈتی

کہ وابئے؟

پرچہ پاد نعیاتکئے؟

شما کہ واب بیت، کچک میتگا ورنٹ .

تتو زائے ناکو ہیبتائے ہوٹلا چہ گپ بیت؟

من و کپودرا و ازگرا

مان چنڈکین دمان و کرنین ساہتان

ہزار درد و دور،

لک شاتکامی ہوریا سپر کتگ .

بلہ کپودرا و ازگرا ابید

چنت بہار و تاگریچ لڈنگ،

ایوکیئے جنگلا .

من هر رۆچ هَمَلا کُوشان

کپۆدَره بدار .

بَلّ یار .

جِبُلا کُوشان

کپۆدَره بدار .

شَرّ .

بله کُج اِنْت؟

دنیا نرُ اتکگ

کوٹی مرچان ورگا انت،

آنچو پُترے پوره بلاهے لاپا اے .

دراہین روچے کاران شاراہے

کوٹیا کائے

تہ دنیائے دراہین جیڑگ، دراہین آندوہ، دراہین بیزاری پہ سرے کوٹی پہ سرے .

اے سی چالو بیت تہ ترونا کنت .

ٹی وی ئے هر سئوت، همک پلم

یکین کسہ .

پلمانی کتور و سی ڈی

اے دیم و آ دیم چو بیمتین یا مات نکرزین چکا تالان انت .

چلین جرابانی بوا

پوره مُشکے مُرتگ .

هر رۆچ چه كارا كائے ،
يکين ديوال انت ديم شپ تانکه سباه .
ديوالے هر كاگد ، اڪس
دلا ريزينان انت .
ريڪے بيت بالاد
رچيت .

آسے بيت ، نپس كَشَّے ، ديوالے بؤ .

گواتے پاند كسان انت ، أمر كسان
ته ديد هتام و واباني امرۆز كسان .

أمرے گوستگ رۆپگ واك نكنت .

پئيربگين ناناني كاگد انگت دئور نдатگ .

دراھين رۆچے كاران انچۆ بيزار آن

كاٹونان چست كنان ته ماران چندے لاشن بڈا انت .

کارئے وهدا جیٲزان

کرنے بیت مرچیگین رُچ نبیت آسر.

اے رُچ کدی کُتیت

من کوٹیا برئوان؟

هر پئیم انت جنڈئیگ انت

مردم نشت وه کنت.

کس نگندان

دراہین میتگ مان بالادا ایر کپیت ته الکا پا دیوان کنان.

کوٹیا رستان

ته گُوشے آزمان سرا چو بیر و انگر کپکا انت.

لئیٹا روک کنان ته گُوشے که

رُچ کرَتکگ دیدوکان کپتگ،

تُکر تُکر چمان دانکه سرے نپتا ترمبیت.

چلین پُچ و جرابان

سَرِجَاهُئِے سَرَا كِنْدَانِ

چِينچِك وَهْدِ اِنْتِ نَانَانِي كَاگْدِ كِپْتِكِ

"اے اُونِ چُونِينِ جَانْدُزْ اَنْتِ".

كَمُكِ چَارَانِ دِيوَالَانِ،

سَرِجَاهُئِے سَرُئِے كِچْرَاهَانِ كِرَا اِيْرَ كِنَانِ.

"هَجْ دِيْمَا هَجْ چِيْزِ مَبُوْتِيْنِ چُونِ وَشْ اَتْ؟"

هَرِ رُوْجِ چَمَانِ چِهْ كِچْرَاهَا پُرَّ كِنَانِ،

هَرِ شَپِ تَانِ سُهْبَا شُوْدَانِ

اَنْگَتِ رُوْجِے يَكِ نِهْ يَكِ كِچْرَاهُئِے نِشَانِے پَشْتِ كِپِيْتِ.

وابان دل واتر نکنت

هر شپ دانکه سباه، سُهبا تان شپ

سَرَگئے توکا جنگے، کَش و چیل انت.

گارین لئیو، کاپی، نودے ساچ، جلین نیمروچ، گُشانے ساہگ، کپ و چنڈین لاشے، یک
کبرستانے .

ماہئے گُدسر انت و واجه جُستا انت

هسابان پکا کن

کے را مئے چینچک زر پر و مارا کئی؟

چینچک چیز بها زرتگ و چنت بها بوتگ؟

چینچک نپ، چینچک تاوان؟

هسابان ره دئے

نندان چاران آن

منی پادئے ناکن تانکہ سرئے مودا واما بار انت

لئیوانی

نودانی

ساہیل و جلین نیمروچانی

ماتئے

و دنیاے .

چے سیٹ و چے تاوان؟

اے مہرئے راہان آنگر ساچان انت .

دردئے لڑت

بالادا آنچو ایر کپیت

نیمروچئے ٹاکا جمبر گواران انت

کسے گندیت؟

مئے وام کئیا پر نیست؟

مئے وابانی وامان دنیاے سبز انت

لوگئے دیمئے راشن والا دانکہ مسیتئے مُلا

کئے را وام پر نیست؟

"بلے جوڑ بکن، سئے دَرَزَن لُوشَن"

من نندان چاران

مندر و درۆه کُج انت چیزانی تھا.

"سامان آتکگ، پَرچَمیرش کن"

"کامپولے و پادئے هَدَّ کُج انت؟"

"چُکَّان اِسکولا سَر کن"

من هر رۆچ راها گار.

"برئو بعینکا زَران درکن"

نندان جیژان دان بعینکے چٹوکیدار کُوشیت

"در آنون بے وهد انت".

"تئی ہوش کجا انت مرچان؟"

"جیژان" . . . واکى ہوش سرا انت؟

سرگے توکا جنگ انت

کش و چیل انت

دنیا آپ انت

پٹان انت .

رؤچ منى بالادا لہم دئیان انت اؤشتوک آن .

رؤچے گڈسر انت

من ہئیران آن .

ماہئے گڈسَرِ اِنْتِ واجہ ہئیران۔

سالئے گڈسَرِ اِنْتِ و ماتئے وام پر اِنْتِ۔

اُمرئے گڈسَرِ اِنْتِ

دنیا میلانک اِنْتِ چَمانی تھا۔

گارین لئیو، کاپی، نوڈئے ساچ، جلین نیمرؤچ، گُشانے ساہگ، کپّ و چُنڈین لاشے،
... کبرستانے

کپّی اِنْتِ

تیمیچہ (کمبر چاکر)

ما کوہِ نندِ شوانگین .

مئے میتگا

کہ سنگ بُنِ دئیگِ بینتِ تہِ گواتِ ایرمالِ بیت ،

سینگانی برپِ آپِ بنتِ دیدگِ وِ دلاِ رچنت ،

سرا ہزارِ سالیِ دردِ تیرکانِ جنت ،

وابِ لورُ بندنتِ چمگانیِ بُنرہان .

سالِ وِ ماہِ گوستگِ انت

اے میتگئے ابیتکیا

دئیگتہ اگانِ کسے

پہِ نابزانتیِ آساِ رۆکِ کنتِ پیژگاہئے ساہگئے سرا

تہِ منِ وتیِ تہاِ کِرانِ بان .

اے ساہتا

منا

پہ کَمَبَرَو زَهِيرَ کنت۔

منی گُہارئے ناپگئے تئوامین داگ زندگ اَنت

کُنثگان زبان گُنْتگ منی

کہ سینگئے تئوامین چاڑ سِستگ اَنت سُرَوزی زَیْمِران

بار داتگ اَنت من و زَهِير مؤلْمانی دامنان

اے بیچڑ کھیئے ہارا

کَمبرا زَهِيرَ کنت۔

و آزمان نمیرین دامنانی نمب و ایرگوات بُن گِرنَت

اِھوتی تئوامین سیمسَر گوزانَ بَنَت

شَہرَ بَنَت مچکدگ،

آھوانی ایرگواتے تُرس بارَ گِیپت،

زَمین چَنڈئے زانسران بہانسِریت،

کَمبرا،

منا

و دورنندیں مئیتا

زہیرِ کنت۔

و کمبرؤ

کہ زندگیا لعیبؤے تھینیت،

لعیبِ کنت و کندیت

ماتئے آرسان بارِ دنت۔

آسَر

(آتا شاد)

(مُرادى نِشتِگ مان کُئى دِپا)

مُزواکى چُنڊى چِپرى لُنئى چِپرگا داشتِگ

سرے شُشتِگ و نمبِین مِهپِران

دِپم و اَنارکانى سرا پَر گُوستِگِین مِهکانئى رَنڊِپد مان گُبارے پُوشَتِگ اَنت

رُگانى بچَکَندانى تَلکارِین نِشان اِیر بُرتِگ اَنت.

راستِین کُونڊ گُون دَرِوازگا تِکّه

گُڊے زانا

و چِپِین زانسران

دو سالیین شَدِرى، که نادراه اِنت.

و هَمزان اِنت دِپما

نِشْتِگِ گُونِ بانوُریِ وِابانِ زَنْزَرانِ

بانداٲ وِ زبِکُئِےِ دَرْمِیانا

وِابِ وِ اَگَهِیْےِ اُوسْتا نِشْتِگِیْنِ

شارِی

کِه اُمُرُےِ سِیْزِدِه دُکَّالِ وِ بَهارْگَهِ

پِدِ مانِ پِدِ یِکِیْنِ کَشَا گِوازِیْنْتِگِ اَنْتِ،

لِهْتِیْنِ ماہُےِ مِہْمانِ اَنْتِ، پْتِےِ نازانِیِ ساہیلِا.

رِچْکِ اَنْتِ گُونِ وِتِیِ ماتا،

مُرادِیا.

پِه بانداٲا

وِتِیِ پَشْکُئِےِ هَمُکِ دِوْچُےِ تِها وِابانِ وِ اَرْمانانِ بَرِےِ یِکِ رَنْگِیْےِ پِوْشاکِ پِوْشِیتِ،

چَمَّانِ سَہْتِےِ چِسْتِ کَنْتِ

چارِبِیتِ ماتا

دیدگان دُزیت کہ بلکین کِسہان کارنت۔

مُرادى چست کنت چَمَان

چاریت شاربا،

دیدگ چہ شاریئے کشا جُزانَ بنت

شپ جاہ و روچ جاہ

گوستگین پاسانى گرمین اَنگر اَنت

کہ نازبوان مان پُوشنت و سرا کَشنت)۔

مرادى: ما وتى اُمر تَتوامین

ہمے دردئے ترہگا

یا کڈگا گوازینتگ

کہ اے بالادئے

رگ و ریشگ و ہونانى تھا

نامیئے نور بشنزیت،

بگواریت اَنگر۔

(زُبَیْر، سِی و هَشْت سَالِیْبِیْن زُبَیْر

دور جَنگَلِیْنَا، دَرچَکِیْتِے بُنَا چِه پَادَ کَثِیْت

چَارِیْت کَوَّه دَامُنَان،

دَرَنگَا وَا ب چَسْت بَنْت و رُوکُنِیْن تَلَارَسِیْن گَان گِرَان کَنْت و سَر گِرَنْت پِه گُوسْتِگِیْن نِدَار گَانِی

رَنگَسَا زِیْن مَوْسْمَان .

پُرِیْن سَاهَتِیْتِے کَنْد گَا و رَنْد

کَثِیْت نِندِیْت کَوَّهْتِے دَامُنَا

و چَمَان نَزَّ کَنْت) .

زُبَیْر: تَتُو کِه زِی آتْک گَاتْتِے

بَا یِد اِنْت یَا ت مَثِیَا تْکِیْن کِه کْتِے اَن

... آتْک و نِشْتِے

و شُتّے

تہ ہمینکس کہ منا چہ منا پچ گپت،
سد ہمینچک منا بکشات شتّے .

مرادی: ہمے مرواردین دانکانی سرا
ما یک وابانی کلّاتے بستگ .

زیر: تئو کہ آتکے
وتی ناآسریین دردے تئوامین کسہ
یک دمانا منی چمانی تھا کشتنت و رُکست بوتّے .

چہ تئی ریتنا دیستن

کہ تئی تھل،

رئواجانی گروناکی،

کرانین بالاد،

سہبا چکانی وڑا بست کنان،

پاس جنان،

تان شپے نیما گر و چیلّ بعیان،

چہ ترا رُکست بو تگ.

مرادی: هئو، راست أنت

بله

کئیا دیستگ که اے روژردئے تھاری

که دلان ایر کپیت،

سرجمپین روچئے مُرادانی جَنازه

که تها ایر رُدیت

سَاهِگئے اوست مزارین وَهمان

پادبرمشانی نِهْرانی تها شوْهازیت.

ما وتی زند و دارانی مهّارا بستگ

چہ ترا پیش و ترا رند

هزاران وَهْم أنت.

شادھی وابے

مان و ابا گُوستگ.

(نِشتگ سدگنج، مُرادِیے و سِیگ

تَرَ کنت آرتا

و کم کما کَشکُی وتی چمان

پہ نُماسگ

و نِشارا شانیت

گیَر کاریت تتوامین وهدا)

سدگنج: رُچ چرا ماه و مه چرا سالان گُوستگ أنت

دیدگن کلمانین تیی راها کِشتگ أنت.

مَهپران تَند و الینتگ أنت و ابے سَبزَه زار

تتو نیاتکے و امر چه زندا پر لگُشت

کے بزانت بارین آسَرے بیت یا آسری.

وهد اؤشتاتگ دَنیگه هما یِکین سَهتا
که تَعو آتکئے و شُتئے .
من اؤن ماریت که نعیائے واتر .
تَعو اؤن پَهْمِت که چیا
ما وتی جند شُمُشتگ و ترا یاد کُتگ .

من و ابدین یکین مانِشا وِپسین

من چاران آن

دنیگه پراه و شہگانین زمینے دامنِ ہالیگ انت .

ہزاران کبر رُستگ واہگانی گواڑگئے جاہا

و انگہ چارکے ہم پُر نبوتگ چہ وتی بچانی ارمانان .

دنیگہ باز جاگہ ہالی انت ،

زانان ،

بلہ ہر کبر کردارے .

من و تتو وابمیراس این .

من و تتو انگتہ کردارے اوتاگ کشتگ و دامنے چاکان گلاپش این .

من و تتو ساہگئے شوہازا چنت دریا گوزان کرتگ .

تتو پر من ساہگ و من پہ ترا دروگین تسلّے .

ترا چہ بستگان

روچ و شپن رهن انت پہ تیلانکے .

من هر رُؤچ پادَ كايان تان شَپا چؤ چيلِكا ريسان وتا
گون دست گئيان .

په جندئے ساهئے ساسارا زمينئے چپی نیما گشتگان .

پوشاک، جندئے گالوار، ریتار

هر چیژن بدل کُرتگ

بله اَنگه

اگان بامگواھینا

کسے

په نیم چمی منا چاربت

وتی همراها هلوت کنت،

دلا وھمے سرا زوربت .

دلا جیژان

"اشی پرچا منا چاربت؟"

"چیا بچکندتی؟"

"هَلَوَت چيا كُرتى؟"

"اے كئى انت؟"

"من كجا ديستگ؟"

دُرُهَيِن رُوچا تان شَپ

نان وُرد و نئى آرام .

تَنا رُوچا كه ما و تئو بواترَين

دِلن تُكشيت گامى هاك مارا هم به امبازيت

بله جاگَه نبيت مارا

زَمين مارا مه امبازيت

كه بے كِردارا كِبَرئى وابئى چى مانا؟

هما رُوچا سِدان چه تئو .

هما رُوچا

من و اَبدين يَكَيِن مانِشا وَيَسِيِن .

منی و تئی گسے نیاما چلّ و چار کبرے جاگہ ہالی انت

من اشکُتنگ

تتو شست کبرا گوستگئے .

ششا بگر دان شست کبرا گوستگئے

بلہ دنیگتہ

من سئیمی کبرا سر نبوتگان .

چہ آئولیا گُستان ہیلتے

و دومی کبرا پیش کسّیا تتوار جت

"کجا رتوئے؟"

من جیڑگیا کپتان

"چے گُشان "کجا رتوان؟"

"گُشیت، "تتو سرپد ائے کہ من کئے آن؟"

"من گُشت گون وتا کہ "چے گُشان، کئے ائے؟"

گوشیت، "اے سیہ شپانی نیما سر گرئے وہ روژنایے ترا پکار بیت
"تہ ہونا روک کن منی۔"

دلئے زبان گنگ بوت،
گون وتا اون ہلوتی نہ آن
من کبر بوتان
دومی کبرا زند و
سئیمی کبرا پیشتر
وتی تھا۔

هَمْك شَهيد كَبْر كَنْت مَنَا

مَنَا كَسَابِيَا بَكُوْتِيِيْن

تَه بِيَسْءَوَاب وَّ بِيَسْمَر نَبُوْتَاَت بَلَه كَسَانَ كَسَانَا تُش تُشَا بَكُوْتِيِيْن .

اَثُوْلَسْرَا وَهَ چِيِيْن پَادْئِي چُونَكِي نَاكْنِي بَكُوْتَكِيْن ،

دَوْمِي بِيَلَا وَاَدِي پَر كُتِيِيْن .

دَوْمِي رُوچِيِي بَامْغُوَاهَا

وَهْدِي نُوْدَ شَنْزَنْتَنْت

تَه لِيْمْبُوِي بَكُوْتِيِيْن كُوْن وَاَد وَّ پِلِيْلَان هُوَار كِيْتَكِيْن چُونَكِي لَنْكُكِيِي سْرَا

و بِيِيْگَهَا اِي لَنْكُكِيِي چِه بُنْزَهَا بَكُوْتَكِيْن ،

كِرْ تِيَا رَاژِيِيِي وَرَا

چُو تِيِيْجَكَا .

بُرْتِيِيْن كُتِيِيْن كَارچِي دَرَاهِيِيْن لَنْكَا نِي بُوْگَا اِيْر كِنَان كُتِيِيْن و مُشْتَكِيِي سْرَا جِنَان كُتِيِيْن هَمْكْ

بُوْگ و بَنْد دُوْر كِنَان و دُوْر دِيَان كُتِيِيْن .

و ساہ مان بوتین

یک چکین مرگ وش نہانت .

تو امین دست و پاد

چنڈ چنڈ، پل پل کنان کتین

مشینکے بزرتین

دیئے پو ست

تس تشا جنان کتین

انبشگا دان گوشنمان و گردنا تان ناپگئے نشان برتین .

چمان الپی مان کتین و ساہتیا پد بنشتین

مودکشئیے سرا

کسان کسانا چنڈ چنڈا

چمئے ٹکرانا در کنان کتین .

تسے زرتین ایر کشتین سرا

سرگ چہ نپتا تان زوکا تل بیوتین

مَازَهانا در کُتَبین کَبولُوا کُتَبین

زبان شانزده کپ کُتَبین و کَرکیئے بُنا چگل بداتین

درد هَمینکدر بپوتین ساه بگُتَبین

سرئے تنها،

و ساه اَنگه در مئیاتکین

یک چکین مرگ و ش نه انت.

بزرتین هَنجَرے و گُنا سَک داتین

سپنگارا تل جَتین.

دُکبے بزرتین

هر دو دیمے پهلوانا یک یک کُتَبین

شَتین چو پُکیا،

و دست راه داتین

گردنا تان لاپے راست و چپی نیمگا

بکَشْتیننت

کُنگ و جگر،

دلارا پَنجگان کُتین

و رۆت تَش تَشَا بکَشَتین و دئور دئیان کُتین

هَمکَّ تاب و ریس

در کُتین

و ساه،

أنگه در مئیاتکین

أنگه یَک چکین مرگ و ش نه انت.

من دوشیا چه پیش چو نجیژتگ.

سُهبی بُسْت کت،

هزار نیم شلُونگین و ابی تُکُرُن مُدامیین و رَا چنان کُنت

کئواربے تها کنان کُنت

ته جیژتُن

که دریگتین منا کَسابیا بکوژتین.

دیمے سائے هامین گوست

دیمے سائے هامین گوست

ناکو مہمد لنگ جنانا

میرے پات کتار کنتت

کیمٹی گرکوان پاچیت گواتا دنت

چک و نماغ میلانک انت

گواتا وابے رندیدانی دنز کتوارا انت

دنز همک پدرپچے چمان پرنچان انت

چم کپاتا شیرگ بوتنت .

ما، تنو

لغیب کنانا ربتین مچکدگا

رنگ چت و دیدگ سوراپگ کت

جو لمبے رنگانی تھا ما چینچک واب کمات

پہ دیمئے سائے نیمونا
آ "دیمئے سائے هامین" پئیری گوست
و منی دنیائے ہر دو سر چہ منی بالادا سر رتکنت
مچکدگا اومان پہ ارمانے گویتنت و ہچ نبوت .

دیمئے سائے هامینا

ما گوات کماگ

شئیر متگ .

هٿور گئيابانا گوارنت

(1)

زانئى...؟

دؤشى هٿوران گئيابانا گؤرتگ

هٿوران گؤرتگ

ته گئوهر گون بگا لڏ و بار کنگ

رندان چه لاشارا جنگى سانگ کنگ

چاگر شئير جتگ، گؤهراما چنگ

مریدا کوھين کينگ آپ کنگ

آپ چه شپيان گردان بوتگ

كئور مان دريايا رتگ

دريايا جمبر روڊيننگ

جمبر

گئيابانئى ريكان

دان گڈی ترمپا دشتگ

دوشی

هئوران گیابانا گورتگ

و منا یاد آتکگ میتگ، کئورے لمب

رؤچانی رؤچ

کئورے اے دستا و آ دستا بیلانی دورا چه گدار

هال نه اھوالے و نئے کہ گسان تاهیر

بس هر شپ وپسے

ترمپانی آواز

گسے کمبانی سرا

ترپ ترپ... ترپ ترپ... ترمپانی آواز

همک ترمپے پُشتا

مُرگانی تئوار

کُچکئے هولاسگ

چر چر چررر... چرتانی سلوات

گیا بانا

ریکانی شَما

چۆ که مان کِمبانی شَمان

هئورئے تَرَمپان اؤسپان کُتگ

دۆشی هئورا کُورتگ گیا بانان

و پدا سَرلَت تان مُرگاپا

سیسیگان ساز جَتگ

کَبگان مَلانا شَهَرے آباد کُتگ

بیداما پُل رۆدینتگ

و چنالا بۆ آتار کُتگ

گیابان دۆشی هئوران مینتگ

سۆرین تَرَمپان جیگ تا دامن میسینتگ

نۆکاپ کُتگ

(2)

گیابانٹے یکین کبرستانے مُردگ،

دۆشی،

هئورا و ابا پاد کُنتت.

میاهان سرجاه و نیپادانی پُکی دم کرت و سُنتت،

واب شپادا تتکننت جِئانی.

جِئانی و ابا که سپر کت

دۆست و دژمین مُرتنت.

دۆست و دژمین نیست ته کینگ بے مانا.

کینگ ریت ته دیدگ رینگ بندنت.

چمان رینگ بست ته دنیا رنگان مٹاییت،

په بیوانکی.

و ابان مُردگ ریپینتنت .
 پَکیران کبرِستانا سُرنا جت ،
 سُرناهان مُشکانی سَرونا مار پَتات ،
 ماران مُردگ دُنگ جَتنت .
 مُردگ سر گِپتنت
 پہ کئورانى شوَدان ،
 کئوران آپ هئوادگ کُت .
 آپان چَمگ رَوَدینت
 چَمگ ریکان وارت .

(3)

دۆشى ، هئوران
 گیابان—کبرِستانے در رُپتگ .
 بامگواها آپسانی شِدگ ، مُرگانی تتوارا بُست کُتگ .
 کئورے شَهیدین نَوکاپئے

گواشئے دامن آباد انت
کوھے و کوھئے پُشتا کرگین کتار.

گندان

کوھانی چَنکان، دَمبے .
هر دَمبے توکا دَمبانی کونج کتار.
گرداگرد تنوامین کوھئے پنَجگ دَمبا پُر انت .

دَمبے توکا

لوگ أنت،

لوگانی پیژگاہ چه انجیر و بیدامئے ورناین تاکانی بهاری ریچئے هُشکین بران سینگار .

بیدامئے چیرا

اَپسئے هُدُّ أنت،

اؤشتاتگ زین انت .

اَپسئے کِرا

کاردارے گون گندیمان کپتگ،

پاگئے ہاک مان آپسے پادانی چیرا ایر انت .

دور یک زبباین بالادے

هدان ایر انت ،

سرینے هد کلیرے شاہڑ ،

پادے پنجگ نمبان ساژینتگ .

راستین دستا مندریکے ،

چپین نیما

کھیدے کپتگ .

پادینکانی رمیزی ٹکر ہاکے توکا درپشان انت .

آپے تاسے دستا ،

اؤشتاتگ کہ مساپر تٹیگ انت .

دمبے شہتیرے پُشتا

بالشت وژین ہاکانی تھا زہمے ،

مردے کش وپتگ

و رۆدے گۆشے چیرا انت،

کُرانے دِلبندا داشتگ.

بارین چینچک کَرن انت

واب انت،

واب ننگدیت.

چَمّان چاران انت منی و دِلبندا کۆچان انت رثوت.

دۆشی هتورا

کرکے چَمّان رۆدینتگ

و دِلبندا انجیر.

من و گیابانا

چینچک کَرنئے واب پتانت یک نشتا.

واب، منی بالادئے بندان بۆجان انت.

من، کبرستانئے شکان کَشّان آن.

هر شكّے پُشتا

زهمے .

هر زهمے زه بستگ ئپر،

كلّ انت

كبرانی توکا

كبرستانا—گیا بانا .

شاهد

(بلوچ میوزیمے آکسیئے چارگئے وهدا"

اے آکس بارین چوین مردمیا کشتگ؟

دو سد سئواس کوپگان

و راه دیدگان نیشتهین.

اے زهگ که سراتا پادان

بارین چنت تُکر انت

تعوامین آشناین ریگزار، ملگزار

نَز آتکگ انت آ ساھتا

په هر هما کسا که آکسی کشتگ.

اے آکسکش بارین آنگه زندگ انت؟

یک انچین وهدیا

که واب شونز بستگ انت،

کلات واهگین کُدام رتکگ انت

تہاری برپ بستگ میتگانی شہرگان

اے گونڈلا

... گون لاگرین بدن

"تتو چون گوشے کہ لاگرین بدن؟"

"اے کوبگانی تُکران بچار"

اے وہ اکسے "

بارین چنت سال، ماہ، روچ

تارجیر سیلانی توکا بوتگ

"زاهر انت کہ آنچ بیت

هئو بلہ، انیشگا بچار"

هچ کرچک و کوس نیست.

اے یکین چم کہ نکشتگ،

دنیگتہ پچ انت.

اے جامگا بچار تنک انت،

آستونکے چنڈ زاهر انت

بچار،

سُہرین چُنڈُ کے گُدی،

مان راستین پہلوئے کشا

"کہ گُنگ و جگر و روٹ کپتگ انت۔

اے پُچکے نہ انت

دل انت۔

"دل..."

آ انت کپی راستی نیمگا شتگ۔

جگر ایش انت کہ کپ پادئے دیما کپتگ انت۔

پادئے لَنکُ کے دپا،

ادا بچار

لاگروے بوتگ نرمزار۔

اے اکس کَشئے تتوکلَا کمال انت،

ہردین اَنگہ زندگ انت

تہ سد سَلام۔

"دۆشى گِرۆكا سئى پڑى"

(1)

"دۆشى گِرۆكا سئى پڑى"

أَوَّل "مان ثراتانى دپا"

دومى "مان شيرازئى سرا"

سئىمى "نكئىى دامننا".

نازانى نازين سوّمرى

نشتگ گون پيرين ترانگان،

جيژان و كيجان انت دلا،

په ماهكانين دخترا.

سازين سازان ساز كنت.

ليلو په ستوتان سر گرننت

لثیبو کُور و گد کنت

وابانی مُروارد شلنت.

دزگوار کانت گون وتی

چکان و بلک زادگان.

(2)

سالونک کوهان ریتگ انت

وابے چه دمپین سینگا جنزیت و ارواها بلیت.

(ناگاه چلڑ تراس دنت

آپانی جوشین ترینزکان)

(3)

میتگ تان و ابا بست کنت

دنز و مُج انت دنیا تان دومی سرشپا.

اؤمان شَنْزان اَنت اَرواهان و اَنگر ديدگان .

جَمبَر گُباران وارتگا اَنت .

مؤسُم تَعوامين گُوستگا اَنت .

يات و هِكايت منتگا اَنت

من نِشتگا و شئيرَ جنان ،

نالان و چَنډينان سرا .

ليلو په مۆتكان رَه گِرنَت .

سازين سازان سازَ كَنَت .

چہانٹ

(پہ گُزارِ ریازا)

گوّل...لو...و

پاد...آ...

کَمُو بُوپس

زَلیل

سے رُوچِ اِنْتِ ما یِکِّینِ جاها یِکِّینِ پئیما نِندُوکِ اَن.

گوّلُو، واب (زَمینئے چاڑین) مِشینا سَهڑیننت.

نِگاہان بِنَدِ کِنئے،

اِمروڑئے دراہین کئید و بِنَدِ اُلُنت، دُوَدانی رِیزین زَمزیل بُرنت، دُنیاَداری اِیمان و بے اِیمانی

اِیْر رِئونت،

چارین دِیمان

وابانی گُزارِ بَلنت.

کَمِينَه

سے رَچِ اِنْتِ مَا يَكِينِ جَاهَا يَكِينِ پَعِيْمَا نِنْدُوْكَ اَنْ .
تَتُوْ دَرَجَكِي تُوْمَے بُوْتِيْنَيَّے رُسْتَيَّے كَمِبَه .

شَرَّ...رَّ...رَّ

تَتُو بُوْپِس .

مِنَا نُونِ وَاَبِ نَعِيْئِيْتِ .

مِن اَنْچُوْ وَاَبِ اَنْ

بَسَّ اِنْتِ ،

مُرْدَگِ وَاَبِ نَبَانِ .

وِ وَاِبَانِي دَرُوْهَآپِ ،

كُلُّ وِ كُلْزَارَ نَبْنَتِ .

زَرَاتُونَيَّے چُكَّ هَمَے مَرْدَانِ كُشْتِگِ ،

مُپِيْتِ وِ نَاهَاكَا .

چِگرِ دئے گاڑی یکنِ مردان بُرتگ .

کیمئیئے لوگئے دُزِ ہمیشِ اُنت .

پئیری ماہاتونئے جنکیشِ چست کُتگ ...

گُلو، ترا ہر چیزا کارِ اُنت؟

..شُر..ر..ر

شما بوپسیت .

!گولو

وہتئے کمنہ؟

اُنچو وپسیت مردم؟

کمو پادِ نعییت؟

پاد آبارینِ کسہ جے اُنت؟

جے بوتگ؟

دراہینِ اُمرآ وابِ نکپتئے پرجا گولو؟

وڀٽئڻ؟

ڀاڏ نڀائڻ؟

واڀا نڀلڻ؟

ڪمڙو بڀا ڪه ٽڀي رڀڻن مان آتڪگ مارشتا.

هر روڇڀڻ لاشاني آڪسان نوڪڀن مانا روڏڀڻتگ.

لاشاني ٽڀان، ارواهڻي رڀماني ڀڻشتا، دنيا گلزار ڪتگ.

ڊمڪاني بالشتاني زنگان آڀي گلزار ڪتگ.

ڊگاني دروڙهاڀاني ڊڀدا تڻي گلزار ڪتگ.

ڪڀرستانه گلزاران آڀاد ڪتگ.

ہمیر

زی تئی کلو رستنت منا،

بانداتے وaban گوتگین

تہ ترانگا کپتان وتی .

کہ من چہ جندا،

میتگا، سستان

و چینچک تینزیا

مان نویتے دستان لگشتان .

زی کہ ہلکا ہئور گورتنت

تہ مدیکولے

ہما پلکان کہ بؤھے چست بوت،

چہ سرا تان دیدگ و ارواها

کُلباگا سرا کَشانَ بوت.

نون هَمُک بامگواه تان دومی بامگواه

وابانی مئیّت کپتگ أنت.

...تئی دوریا رنجان.

تئی دوریا رنجان بله شات آن که انگت زندگ ائے.

تئی دوریا

نیمروچئے ٹاکا برپ بستگ مان جُزان و نود بیت ساچان کنت

روچ و شپان.

من نشتگ و جیژان

که وهدئے گردشا رپتار ودپنتگ وتی.

آ روچ، که من دیستگ ترا

یا

تئو، منا،

آمؤسُمان كه ساهتان كرنِئے واب رؤدِئنتگ اُنت

كُوست و سُنتنت .

نون كرنَ لئِئنت و شِپے رؤچ نِئت .

مُپتا دلا كُھتی مبو

پشت كِپتگین رؤچ كُوزنت .

زانئے

كه وهدئے كُردشان وابے دلا كِشتگ ،

و ارواها بلیئنتگ كیلگے .

ما تُرستگ

وابے بگندین زندگی آسر مِئت

واتر كنئے كائے ته كِندئے مِئتگا

مرگا وتی بستار باهئنتگ ،

كُون اینچك آيگ و پر كُردگا .

گردون

و گُڏسَرا سَمينا سر کُٽين...

پُراني بُو مان نازبو

و آسَے برانز، نودان چير تَرَتين.

بُرستين پُل کُهسَران.

گراگ و کبگا هور دَب بستين زيد و مليدان

و من، پدا

چه کبرا سر بکشتين،

يکبرے پدا سپر بنا کُٽين،

واب روک بوتين ديدگ و دلا

و يکبرے پدا

مان گُڏسَرا

سَمينا سر کُٽين.

